

هاآرتص اذعان کرد

**پاکسازی قومی فلسطینی ها**

**در کرانه باختری**

روزنامه عبری‌زبان در گزارشی تحقیقی از ابعاد تازه‌ای از سیاست «پاکسازی قومی تدریجی» علیه فلسطینی‌ها در کرانه باختری پرده برداشت و نوشت در سایه جنگ غزه و حمایت کابینه نتانیاهو – اسمو‌ترېج، بیش از ۱۲۰ کانون شهرک جدید پس از بیرون راندن سازمان‌یافته فلسطینیان از زمین‌های‌شان ایجاد شده است. روزنامه «هاآرتص» با انتشار آماری افزود تعداد شهرک‌های صهیونیست‌نشین غیرقانونی پیش از آغاز جنگ حدود ۱۸۰ نقطه بود اما با ادامه حملات به غزه و در پرتو پشتیبانی کابینه نتانیاهو، ۱۲۰ کانون جدید پس از تخلیه اجباری ساکنان فلسطینی ساخته شده است.

هاآرتص نوشت نهادهای اشغالگر حمایت مستقیم نظامی از این کانون‌ها را ارائه می‌دهند و نیروهای ارتش به منظور محافظت از شهرک‌نشینان مستقر شده‌اند.

سختگویی ارتش اسرائیل در پاسخ به سوال این روزنامه ادعا کرد نیروهای ارتش «به منظور مقابله با تروریسم و حفظ نظم عمومی» در کرانه باختری فعالیت می‌کنند و اداره موسوم به «اداره مدنی» مسؤول تخریب سازه‌های غیرقانونی در منطقه «ج» است؛ امری که هاآرتص آن را توجیهی برای نابودی تدریجی حضور فلسطینیان می‌داند. در بخش دوم این گزارش آمده است کرانه باختری از آغاز فصل برداشت زیتون شاهد موج بی‌سابقه خشونت سازمان‌یافته شهرک‌نشینان بوده است که منجر به قتل آشهادت و جراحات ده‌ها فلسطینی و تخریب هزاران اصله درخت زیتون شده است.

به گزارش این روزنامه، هجوم‌ها طبق الگوی واحدی انجام می‌شود: «گروه‌هایی از شهرک‌نشینان مسلح و نقابدار شبانه از بالای تپه‌ها سرازیر می‌شوند، به کشاورزان حمله می‌کنند و در بسیاری موارد نیروهای نظامی رسمی اسرائیل یا از مهاجمان محافظت می‌کنند یا مانع دفاع فلسطینیان از زمین‌های خود می‌شوند یا با صدور دستور منطقه بسته نظامی، ورود داوطلبان فلسطینی را برای کمک ممنوع می‌کنند.

با وجود شرایط خطرناک، فعالان فلسطینی با همکاری نهادهای بین‌المللی پویش «زیتون ۲۰۲۵» را آغاز کردند تا از کشتاروزران برای تکمیل فصل برداشت حمایت کنند.

■ ■ ■

**حمله پهبادی اسرائیل**

**به یک خودرو در لبنان**

اسرائیل بار دیگر با نقض توافق آتش‌بس در لبنان یک خودروی غیرنظامی را در این کشور هدف قرار داد.

خبرگزاری رسمی لبنان گزارش داد این حمله ظهر دیروز (شنبه) در نزدیکی مدرسه ابتدایی حاروف در جنوب این کشور رخ داده است. وزارت بهداشت لبنان نیز از اطلاعیه‌ای اعلام کرد در پی این حمله، یک نفر به شهادت رسید و یک نفر نیز مجروح شد. همزمان با این گزارش، منابع محلی لبنان از پرواز گسترده پهبادهای اسرائیلی در آسمان شهر صور و مناطق شمال آن، از جمله القاسمیه و ابوالاسود در جنوب این کشور خبر دادند. اسرائیل روز جمعه نیز در ۲ حمله هوایی جداگانه در جنوب لبنان، ۳ نفر را به شهادت رساند. اسرائیل همچنان به نقض توافق آتش‌بس که نوامبر ۲۰۲۴ با حزب‌الله حاصل شده، ادامه می‌دهد.
ها هفته‌های اخیر، ارتش صهیونیستی دامنه حملات خود به جنوب لبنان را گسترش داده و در برخی مناطق شرق و جنوب، «کمربندهای آتش» ایجاد کرده است. پس از موج سگ‌بین بمباران‌های اسرائیل در ۱۱ اکتبر جاری، «جوزیف عون» رئیس‌جمهور لبنان هشدار داد تل‌آویو در تلاش است «آتش غزه را به لبنان منتقل کند».

■ ■ ■

**فاجعه دیپلماتیک برای برلین**
**شی برای دیدار با مر تس**
**وقت نداشت!**

نخستین سفر صدراعظم آلمان به پکن به دلیل ندانن وقت دیدار از سوی رئیس‌جمهور چین لغو شد و سفر برنامه‌ریزی‌شده وزیر خارجه آلمان نیز در آخرین لحظه منتهی شد؛ امری که به یک فاجعه دیپلماتیک برای دولت آلمان تبدیل شده است.

«فردریش مرْتس» صدراعظم آلمان با گذشت ۶ ماه از آغاز به کار خود، هنوز سفری رسمی به چین نداشته‌است. طبق برنامه، قرار بود مرْتس هفته آینده سفری به چین و هند داشته باشد اما «شی جین‌پینگ» رئیس‌جمهور چین در این روزها فرصت مناسبی برای پذیرش صدراعظم آلمان نداشته و برلین نیز نمی‌خواسته مرْتس بدون یک دیدار برنامه‌ریزی‌شده با وی، به این کشور سفر کند. به گزارش روزنامه «دی‌ولت»، قرار بود «یوهان وادهفول» وزیر خارجه آلمان نیز پیش از سفر مرْتس، به پکن برود. این سفر نیز برخلاف برنامه‌ریزی قبلی، در آخرین لحظه لغو شد.

بنا بر گزارش دی‌ولت، طرف آلمانی دلیل لغو را تغییر ناگهانی و دیرهنگام در «شرایط از پیش توافق‌شده سفر» توسط پکن عنوان کرده و آن را «غیرقابل قبول» دانسته است.

دی‌ولت نوشت: لغو دیدار در چنین سطحی، آن هم در کشوری که «حفظ آبرو» نقش محوری دارد، برای دولت برلین یک «فاجعه دیپلماتیک» تلقی می‌شود. این روزنامه همچنین یادآور شد چین پیش‌تر تلاش کرده بود آلمان را به منازعه تاریخی میان پکن و توکیو وارد کند و دولت‌های قبل آلمان نیز این تلاش‌ها را رد کرده بودند.



**موانع متعددی که پیش پای آمریکا برای تحقق اهدافش از حمله به ونزوئلا وجود دارد**

# لقمه گلوگیر

است مبارزه با مواد مخدر فقط یک بهانه برای اهداف دیگر واشنگتن است. بی‌بی‌سی هم در گزارشی با اشاره به «بزرگ‌ترین استقرار تجهیزات نظامی آمریکا در دریای کارائیب در چند دهه اخیر»، به نقل از کارشناسان آورد: با توجه به اینکه ونزوئلا مرکز اصلی تولید مواد مخدر مصرفی در آمریکا نیست و هیچ آزمایشگاه کوکائین یا فتانیل در این کشور وجود ندارد، پرسش بزرگ این است: ترامپ تا چه مدت حاضر است این همه تسلیحات را در کارائیب مستقر نگه دارد؟

گاردین نیز در گزارشی نوشت: اگرچه ونزوئلا مجرای برای قاچاق است اما این کشور منبع اصلی ورود مواد مخدر به آمریکا نیست و «فتانیل» که یکی از رایج‌ترین مواد مخدر مصرفی در آمریکا و عامل بسیاری از مرگ و میرهای مرتبط با مواد مخدر در این کشور است، در مکزیک تهیه و وارد می‌شود نه ونزوئلا

«کریستوفر ساباتینی» پژوهشگر ارشد در امور آمریکای لاتین در اندیشکده چتم هاوس هم بر این باور است: موضوع آمریکا، تغییر رژیم ونزوئلاست و افزایش حضور نظامی، نوعی نمایش قدرت است که هدفش «ایجاد هراس» در دل نیروهای مسلح ونزوئلا و حلقه نزدیک به مادورو است تا شاید علیه او شورش کنند. با این حال، برخی منابع آمریکایی نیز گفته‌اند گروهی از نزدیکان ترامپ تلاش دارند پای آمریکا را به جنگ با ونزوئلا بکشانند.

«رند پال»، سناتور آمریکایی در گفت‌وگو با پلیتیکو تصریح کرد افرادی از جمله سناتور «لیندزی گراهام» و «مارکو روبیو»، وزیر خارجه آمریکا در اطراف رئیس‌جمهور هستند و ایده تغییر رژیم ونزوئلا را بارها نزد ترامپ تکرار کرده‌اند.

«یکلاس مادورو»، رئیس‌جمهور ونزوئلا هم در واکنش به تحرکات نظامی آمریکا در کارائیب گفته است: «هرگز در برابر جنگ روانی آمریکا تسلیم نمی‌شویم، ما به صورت روزانه توسط آمریکا تهدید می‌شویم که این یک جنگ روانی روزانه است. آنها کشتی را جابجا می‌کنند، موشک را جابه‌جا می‌کنند و هدف‌شان تغییر حکومت است اما آنها مانند همیشه شکست خواهند خورد. مردم ونزوئلا بیدار، آگاه و مصمم به دفاع از میهن خود هستند».

■ **بزرگ‌ترین تجمع نظامیان آمریکایی**
«الکس گاتوپولوس»، سردبیر الجزیره معتقد است استقرار تجهیزات نظامی آمریکا در آب‌های کارائیب، بزرگ‌ترین تجمع نظامی ایالات متحده در آمریکای لاتین در دهه‌های اخیر است و این حجم از نیروی نظامی برای حمله زمینی به ونزوئلاست، نه عملیات مبارزه با مواد مخدر! همچنین براساس گزارش سی‌ان‌ان، نیروهای نظامی آمریکایی مستقرشده در مجاور آب‌های ونزوئلا شامل این نیروهاست.

■ **گروه آماده به خدمت آبی – خاکی ایوو جیما (ARG)**
این گروه نظامی هسته اصلی حضور آمریکا در کارائیب را تشکیل می‌دهد و نام خود را از نبرد معروف «ایوو جیما» در جنگ دوم جهانی گرفته است و برای فرود سریع در ساحل، اغلب در مواقع اضطراری با شرایط جنگی آمادگی دارد. ایوو جیما در کنار ناو جنگی یواس‌اس سن‌آنتونیو (LPD17) و یواس‌اس

فورت لادریدل (LPD28) به طور کلی شامل ۴۵۰۰ ملوان و تکنگدار دریایی، از جمله ۲۲۰۰ تکنگدار دریایی آموزش‌دیده برای ماموریت‌های تهاجمی آبی – خاکی و واکنش سریع است.

■ **تجهیزات نیروی دریایی**

ناوگان نیروی دریایی آمریکا در کارائیب، به آخرین تجهیزات دریایی مجهز شده است. همچنین سختگوی ارتش آمریکا گفت وزیر جنگ به ناو هواپیمابر جرال‌فورد ۵ و ناوشکن دیگر در گروه همراه آن دستور داده به منطقه اعزام شوند. نیروی ویژه ساوتکام (SOUTHCOM) هم شامل ۱۰ کشتی جنگی بزرگ و چندین کشتی پشتیبانی در کارائیب حضور دارد و در میان آنها ۴ شناور رزمی سطحی و یک زیردریایی قادر به حمل موشک‌های دوربرد تاماهاوک به چشم می‌خورد.

ناوشکن‌های یواس‌اس جیسون دانهام (DDG-109)، یواس‌اس استاکدیل (DDG-106) و یواس‌اس گریولی (DDG-107) نیز در مجاورت آب‌های ونزوئلا مستقر شده‌اند. این ناوها، کشتی‌های جنگی چندمنظوره مسلح به موشک‌های تهاجمی زمینی تاماهاوک و همچنین سیستم‌های پیشرفته ضدهوایی و ضدزیردریایی هستند و هر ۳ ناو سال ۲۰۲۴ برای مقابله با حملات نیروهای یمن به دریای سرخ اعزام شده بودند. در کنار این ۳ ناو، زیردریایی تهاجمی سریع یواس‌اس نیوپورتنیوز (SSN-750) با سوخت هسته‌ای و قابلیت‌های برای حملات ضربتی، عملیات ضدکشتی و ضدزیردریایی و همچنین عملیات اطلاعاتی، شناسایی و عملیات ویژه نیز حضور دارد. علاوه بر این، چندین کشتی پشتیبانی غیررزمی و همچنین گارد ساحلی ایالات متحده در عملیات احتمالی حضور دارند.

■ **تجهیزات نیروی هوایی**

بخش هوایی مستقر تحت فرماندهی ساوتکام شامل برخی از پیشرفته‌ترین هواپیماهای نیروی دریایی و نیروی دشمن و رساندن ۳۷ تن مهمات به هدف طراحی متمرکز هستند. بمب‌افکن‌های B52 برای نابودی اهداف زمینی، ا فاصله دور، معمولاً با استفاده از موشک‌های کروژ دوربرد طراحی شده‌اند و می‌توانند تا ۵۰۰۰۰ فوت (۱۵۰۰۰ متر) پرواز کنند و موشک‌های کروژ یا سلاح‌های هسته‌ای را حمل کنند. آنها همچنین با نظارت بر اقیانوس، هدف قرار دادن کشتی‌ها و مین‌گذاری، از عملیات دریایی پشتیبانی می‌کنند.

بمب‌افکن استراتژیک B1 هم برای نفوذ به حریم هوایی دشمن و رساندن ۳۷ تن مهمات به هدف طراحی شده است. هیچ کدام از این جت‌ها به هیچ وجه برای جلوگیری از قاچاق مواد مخدر توجیهی ندارند! پهبادهای MQ-9 Reaper نیز در مجاورت آب‌های ونزوئلا مستقر شده‌اند. این پهباده‌ها هواپیماهایی با قابلیت کنترل از راه دور هستند که برای نظارت و حملات دقیق استفاده می‌شوند و برد آنها ۱۸۵۱ کیلومتر (۱۱۵۰ مایل) است و سرعت‌شان به ۳۷۰ کیلومتر در ساعت (۲۳۰ مایل در ساعت) می‌رسد. آنها می‌توانند تا ۱۶ موشک Hellfire حمل کنند که به آنها امکان می‌دهد در یک ماموریت واحد به چندین هدف حمله کنند. هلیکوپترهای Super Stallion CH-53E نیز با بالگردهای سستگین‌وزنی

■ **در آستانه انقلاب**

متولدشده در خانواده‌های سفیدپوست کم‌درآمد نه‌تنها از همتایان سفیدپوست خود در درآمد بالاتر عقب می‌افتند، بلکه از همتایان سیاه‌پوست خود نیز عقب‌تر هستند. تعداد کمتری ازدواج کرده‌اند، تعداد کمتری از دانشگاه فارغ‌التحصیل شده‌اند، تعداد بیشتری در زندان هستند و بسیاری از آنها امید به زندگی کمتری نسبت به کسانی که ثروتمندتر و تحصیل‌کرده‌تر هستند، دارند.

■ **در آستانه فاصله دارد**

انقلاب‌ها نیازی به شورش‌های گسترده ندارند. آلمان و ایتالیا از طریق دستکاری انتخاباتی و ارباب سیاسی به فاشیسم و دیکتاتوری کشیده شدند. فروپاشی اتحاد

هنوز یک سال نیست که «دونالد ترامپ»، با شعار «اول آمریکا» وارد کاخ سفید شد تا به زعم خود به جنگ‌ها و مداخلات نظامی بی‌پایان آمریکا در کشورها و مناطق مختلف جهان پایان دهد اما او این روزها به شدت گرفتار «اول ونزوئلا» شده تا آمریکا را وارد یک جنگ تازه این بار در آمریکای لاتین کند.

مداخلات و تهدیدات ترامپ علیه ونزوئلا با سروصدای زیادی روبه‌رو شدند، تا آنجا که «برنی سندرز»، سناتور مطرح آمریکایی با کنایه به شعار «اول آمریکا»ی ترامپ، در فضای مجازی نوشته است اول آمریکای ترامپ یعنی «۴۰ میلیارد دلار کمک مالی به آرژانتین، ۱۲ میلیارد دلار تسلیحات برای نتانیاهو و تهدید به جنگ با ونزوئلا و...!».

واقعیت هم این است که تقریباً روزی نیست که ترامپ از ونزوئلا حرفی نزد و به اعتراف بسیاری از منابع آمریکایی، افزایش بی‌سابقه استقرار تجهیزات نظامی و نظامیان آمریکایی در آب‌های دریای کارائیب و سواحل مجاور ونزوئلا همراه با مواضع جنگ‌طلبانه کاخ سفید شکی باقی نگذاشته رئیس‌جمهور «خودصلح‌طلب پندار» آمریکا این روزها در پی آغاز یک جنگ جدید است. در هفته‌های اخیر، نیروهای آمریکایی حداقل ۸ حمله مرگبار به قایق‌های عبوری در دریای کارائیب انجام داده‌اند که منجر به کشته شدن حداقل ۳۸ نفر شده است. این حملات به بهانه مبارزه با قاچاق مواد مخدر اعلام شده است اما گزارش اتلانتیک نشان می‌دهد حملات نیروی دریایی آمریکا در کارائیب قاچاقچیان خرده‌پا را هدف قرار داده و این حجم تجهیزات و نیروهای نظامی برای حمله به چند قایق عبوری منطقی نیست.

استقرار بمب‌افکن‌های B52 با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای در پایگاه‌های نظامی نزدیک به ونزوئلا و صدور مجوز از سوی ترامپ به سازمان جاسوسی آمریکا موسوم به سیا برای انجام عملیات مخفی در ونزوئلا هیچ نشانی از مبارزه با مواد مخدر ندارد و بیشتر به عملیات آمریکا برای انجام یک کودتا شبیه است، بویژه آنکه در روزهای اخیر، بمب‌افکن‌های «B52» و «BIB Lancer» آمریکا در نزدیکی سواحل ونزوئلا پرواز کرده‌اند و پرواز این بمب‌افکن‌های غول‌پیکر هیچ ارتباطی با مبارزه با چند قایق عبوری کوچک و بی‌ا قاچاقچیان مواد مخدر در دریا ندارد.

البته ترامپ با انتشار مطالبی در فضای مجازی، پرده از توطئه خود برای ونزوئلا برداشت و روز گذشته مدعی شد: «ما جلوی ورود تمام مواد مخدر از طریق دریا را گرفتیم و بزودی جلوی ورود تمام مواد مخدر از طریق زمین را نیز خواهیم گرفت.» این ادعای ترامپ به معنای آن است که او در نظر دارد حمله نظامی زمینی به ونزوئلا را آغاز کند.

■ **تغییر رژیم به بهانه مواد مخدر**

با توجه به استقرار گسترده تجهیزات نظامی آمریکا در آب‌های مجاور سواحل ونزوئلا و ادعای اخیر ترامپ درباره آغاز مبارزه زمینی با مواد مخدر، نشانه‌ها حاکی

**ادامه از صفحه اول**

بیش از ۷ نفر از ۱۰ بزرگسال (۷۲ درصد) نگران بودند نتایج انتخابات به خشونت منجر شود».

■ **باختن قدرت**

به باور این گزارش، دلایل متعددی وجود دارد که توضیح می‌دهد چرا تا این میزان خشونت در میان راست‌گرایان و جامعه آمریکا در حال اوج‌گیری است اما شاید مهم‌ترین دلیل، احساس از دست دادن قدرت و در اقلیت‌بودگی باشد: «افراط‌گرایان راست‌گرا به واسطه باور به اینکه به عنوان مردان سفیدپوست مسیحی، در حال از دست دادن قدرت فرهنگی و جایگاه خود به سایر گروه‌ها، از جمله زنان، اقلیت‌های قومی و جوامع سیاه‌پوست هستند، متحد شده‌اند.

ترس از دست دادن موقعیت اقتصادی نیز بخشی از همین خصومت است و این ترس‌ها بی‌پایه و اساس هم نیستند. نابرابری در ایالات متحده بیش از سایر کشورها در حال رشد است.

بهرغم برخی پیشرفت‌ها در میان اقلیت‌ها، همچنان فاصله گسترده‌ای میان ثروت سفیدپوستان و اقلیت‌های نژادی و قومی (به جز آسیایی‌ها) وجود دارد. کودکان



**رضا عمومی**



**یادداشت**